

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/134/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200967
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200967.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Peter Hríb, advokát, narodený XX.XX.XXXX, so sídlom Bratislava, Metodova 7, právne zastúpený: JUDr. Ludmila Lorencova, advokátka, so sídlom v Bratislave, Metodova 7, proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, so sídlom v Bratislave, Kolárska 4, zastúpený: JUDr. Eva Bušová, advokátka, so sídlom v Bratislave, Tobručká 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2015, č. k. 1S 119/2014-28 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2015, č. k. 1S/119/2014-28 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte len „krajský súd“) uznesením zo 16. apríla 2015, č. k. 1S 119/2014-28 (ďalej v texte len „odvolaním napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zastavil konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 1S/119/2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pretože žaloba proti rozhodnutiu Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012 (ďalej v texte len „rozhodnutie žalovaného“) bola podaná oneskorene.

Krajský súd v odvolaním napadnutom rozhodnutí uviedol, že z obsahu administratívneho spisu bolo krajským súdom zistené, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručované do vlastných rúk prostredníctvom Slovenskej pošty, pričom po neúspešnom pokuse o doručenie 25. marca 2014 bola

zásielka 26. marca 2014 uložená na pošte. Žalobca fyzicky zásielku prevzal až 13. apríla 2014. V predmetnej veci zvolil žalovaný správny orgán doručovanie napadnutého rozhodnutia formou doručovania do vlastných rúk prostredníctvom pošty, t. j. v intenciách ustanovenia § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Ďalej krajský súd poukázal na ustanovenia § 247 ods. 1 a ods. 2, § 250b ods. 1 a § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a § 24 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku a skonštatoval, že v ustanovení § 24 ods. 2 posledná veta Správneho poriadku je zakotvená výnimka zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť fakticky dostala do rúk adresáta. Bez ohľadu na skutočnosť, či sa adresát písomnosti o jej uložení na pošte dozvedel alebo nemal o uložení vedomosť, zo zákona vyplýva, že mu písomnosť bola doručená. Ide o právnu fikciu. Ak si adresát nevyzdvihne zásielku do troch dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nezozvedel, ale len za predpokladu, že sa adresát zdržiaval v mieste bydliska, a že posledný deň doručenia je pracovný deň.

Krajský súd následne poukázal na ustanovenie § 57 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že správnom súdnictve je podmienkou meritórneho prejednávania žaloby skutočnosť, že táto je podaná v lehote do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Zameškание lehoty nemožno odpustiť. V prípade žalobcu, ktorý si zásielku uloženú na pošte 26. marca 2014 do 3 dní od uloženia nevyzdvihol, nastúpila fikcia doručenia rozhodnutia, ktorá vyplýva zo zákona o správnom konaní, podľa ktorého ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nezozvedel. Pričom trojdňová úložná lehota začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po upovedomení adresáta o uložení písomnosti. V prípade žalobcu trojdňová úložná lehota začala plynúť 27. marca 2014 a skončila 29. marca 2014 ako deň tretí, pričom tento deň sa považuje aj za deň doručenia napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že na podanie žaloby v správnom súdnictve ustanovil § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku dvojmesačnú lehotu, ktorá v prípade žalobcu začala plynúť 30. marca 2014 a skončila uplynutím posledného dňa lehoty na podanie žaloby a to 30. mája 2014, keďže tento deň pripadol na sobotu, koniec lehoty na podanie žaloby sa presunul na pondelok 1. júna 2014. Vzhľadom na to, že krajskému súdu bola žaloba doručená až 16. júna 2014, považoval krajský súd žalobu za oneskorene podanú a preto konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku s použitím ustanovenia § 246c Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

II.

Odvolanie žalobcu

Žalobca podal riadne a včas prostredníctvom svojej právnej zástupkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2015, č. k. 1S/119/2014-28 odvolanie (ďalej v texte len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V podanom odvolaní žalobca uviedol, že je toho názoru, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Ďalej žalobca skonštatoval, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu administratívneho spisu bolo súdom zistené, že rozhodnutie sp. zn. I.ODS-28/13:2468/2012 z 20. februára 2014 bolo žalobcovi doručované do vlastných rúk prostredníctvom Slovenskej pošty, pričom po neúspešnom pokuse o doručenie 25. marca 2014 bola zásielka 26. marca 2014 uložená na pošte.

Žalobca fyzicky zásielku prevzal až 13. apríla 2014. V predmetnej veci zvolil žalovaný správny orgán doručovanie napadnutého rozhodnutia formou doručovania do vlastných rúk prostredníctvom pošty, t. j. v intenciách ustanovenia § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Podľa žalobcu s odvolaním sa na ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), krajský súd poukázal na poslednú vetu predmetného ustanovenia, kde je zakotvená výnimka zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť fakticky dostala do rúk adresáta. Krajský súd teda založil svoje rozhodnutie na uplatnení právnej fikcie doručenia pri doručovaní rozhodnutia disciplinárneho orgánu Slovenskej advokátskej komory.

Žalobca je toho názoru, že aj keby sa predmetné doručovanie malo posudzovať podľa ustanovení Správneho poriadku, aj tak došlo v hodnotení krajského súdu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Z doručenky pripojenej v spise totiž podľa žalobcu nie je možné vyvodit' záver o vzniku fikcie doručenia v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ako to nesprávne urobil krajský súd. Na predmetnej doručenke je síce vyznačený dátum 25. marca 2014, ako dátum neúspešného doručovania a dátum 26. marca 2014, ako deň uloženia zásielky na pošte, napriek tomu z doručenky, a ani z ostatného obsahu spisu, nemožno vyvodit' skutočnosť, že adresát písomnosti sa v mieste doručenia v tom čase zdržiaval, a ak tomu tak bolo, ďalej skutočnosť, že v prípade, ak sa adresát v mieste doručenia zdržiaval, bol pri prvom neúspešnom pokuse o doručení zásielky upovedomený vhodným spôsobom o tom, že zásielka mu bude opakovane doručená v mieste doručenia v deň a hodinu uvedenom v oznámení.

Žalobca je toho názoru, že konštruovaniu právnej fikcie doručenia písomnosti predchádzajú ďalšie dôležité skutočnosti, a to predovšetkým preukázaná skutočnosť, že adresát písomnosti sa v mieste doručenia zdržiava, ďalej preukázaná skutočnosť, že v prípade, ak sa adresát v mieste doručenia zdržiaval bol pri prvom neúspešnom pokuse o doručení zásielky upovedomený vhodným spôsobom o tom, že zásielka mu bude opakovane doručená v mieste doručenia v deň a hodinu uvedenom v oznámení. A iba v prípade splnenia týchto skutočností, a toho, že i nový pokus o doručenie bol bezvýsledným, sa uloží zásielka na pošte a o tom má byť adresát písomnosti tiež vhodným spôsobom upovedomený. Teda samotné uloženie zásielky na pošte bez splnenia predchádzajúcich predpokladov a skutočností nezakladá právo na domnienku doručenia.

Uvedeným ustanovením zákona je podľa žalobcu konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Právna fikcia je právno-technický postup, pomocou ktorého sa považuje za existujúcu situácia, ktorá je zjavne v rozpore s realitou, a ktorá dovoľuje, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu. Účelom fikcie v práve je posilniť právnú istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktno určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať. V zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky možno štátnu moc uplatňovať len v prípadoch a stanovených medziach spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/2010 z 27. októbra 2010.

Žalobca ďalej uviedol, že predmetná písomnosť nebola doručovaná do miesta bydliska žalobcu, ale bola doručovaná do advokátskej kancelárie žalobcu. Žalobca sa preukázateľne od 24. marca 2014 nezdržiaval v Bratislave vo svojej advokátskej kancelárii, ale bol z titulu vopred dohodnutých pracovných povinností desať dní mimo Bratislavu, a to vo viacerých mestách Banskobystrického a následne Žilinského samosprávneho kraja.

Ako to potvrdzuje judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie vo veciach sp. zn. 1MCdo 2/2010 z 29. februára 2012, sp. zn. 6Cdo 239/2011 zo 14. marca 2012), vrátená doručenka osvedčuje vykonanie doručenia a čas doručenia, kým nie je preukázaný opak. Pokiaľ doručenka

neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia bola splnená. V takomto prípade je povinnosťou súdu vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bolo doručované poštou, navrhnuť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval z dôvodu, že účastník konania nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je osvedčené.

Podľa žalobcu však v tomto súdnom konaní ide v zmysle ustanovenia § 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku o súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, ktorým zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, pričom zákon aj pre uvedené prieskumné činnosti zaviedol legislatívnu skratku - rozhodnutie a postup správneho orgánu.

Slovenská advokátska komora je v zmysle ustanovenia § 66 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení platnom k 20. septembru 2011, samosprávna stavovská organizácia, ktorá združuje všetkých advokátov zapísaných v zozname advokátov vedenom komorou.

Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 66 ods. 5, § 58 ods. 4 a ods. 6 a § 75 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. a skonštatoval, že je nepochybné, že ustanovenie § 75 ods. 3 zákona o advokácii priamo vylučuje automatické použitie ustanovení Správneho poriadku.

Navyše podľa žalobcu doručovanie písomností orgánmi komory je osobitne špecifikované v Advokátskom poriadku, a tiež Disciplinárnom poriadku Slovenskej advokátskej komory, ktorý upravuje postup oddelenia sťažností, revíznej komisie, predsedu revíznej komisie, disciplinárneho oddelenia, predsedu disciplinárnej komisie, disciplinárnych senátov, odvolacích disciplinárnych senátov, predsedu odvolacej disciplinárnej komisie a účastníkov disciplinárneho konania tak, aby sa spoľahlivo zistil skutkový stav a rozhodlo o tom, či sa advokát, euroadvokát, zahraničný advokát, medzinárodný advokát a advokátsky koncipient dopustil disciplinárneho previnenia.

Žalobca ďalej uviedol, že Disciplinárny poriadok, v znení platnom ku 20. septembru 2011, (nadobudol účinnosť dňom jeho schválenia konferenciou advokátov 15. júna 2013), v ustanoveniach § 41 výslovné a špecificky upravuje doručovanie písomnosti advokátom.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 1 až ods. 3 Disciplinárneho poriadku, písomnosti sa doručujú disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému a jeho zástupcovi na adresu ich sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou do vlastných rúk s úložnou lehotou 10 dní; Písomnosti sa považujú za doručené dňom, keď ich disciplinárne obvinený alebo disciplinárne odsúdený a jeho zástupca prevzali alebo odmietli prevziať; Ak nie je možné písomnosť doručiť disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému a jeho zástupcovi na adresu jeho sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou, považuje sa písomnosť za doručenú po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky komore, a to aj vtedy, ak sa advokát, ktorému bola písomnosť určená, o tom nedozvie.

Forma doručovania a fikcia doručenia sa pri tom podľa žalobcu zhodujú s ustanoveniami o doručovaní písomností advokátom špecifikovanými v § 25 Advokátskeho poriadku. Z uvedeného je zrejmé, že doručovanie písomností advokátom špecificky upravujú vnútorné predpisy Slovenskej advokátskej komory. Vzhľadom na vyššie uvedené, je podľa žalobcu nepochybné, že aplikácia ustanovení Správneho poriadku o doručovaní je v tomto prípade priamo vylúčená.

Žalobca ďalej upozornil na to, že ak by aj vnútorné predpisy komory špecificky neupravovali doručovanie písomností orgánov komory advokátom, aj v takom prípade by podľa jeho názoru, neprichádzalo do úvahy posudzovať doručovanie písomností advokátovi podľa ustanovenia § 24 Správneho poriadku.

Správny poriadok totiž v ustanoveniach § 25 ďalej upravuje doručovanie právnickým osobám a

podnikateľom, kde v odseku 3 jasne stanoví, že ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správne orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správne orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

Podľa žalobcu je zrejmé, že písomnosť nebola doručovaná žalobcovi ako fyzickej osobe na adresu jeho trvalého pobytu alebo bydliska, ale ako advokátovi (podnikateľovi - fyzickej osobe) do jeho sídla (advokátskej kancelárie), ktorá je vedená v osobitnom registri - Slovenskej advokátskej komory.

Žalobca je presvedčený, že ak krajský súd posúdil, že písomnosť doručovaná orgánom komory žalobcovi (advokátovi), ktorý si zásielku uloženú na pošte 26. marca 2014 vyzdvihol v odbernej lehote 13. apríla 2014, bola fikciou doručenia doručená dňom 29. marca 2014, hoci si advokát zásielku prevzal, tak potom postupoval krajský súd nesprávne a v rozpore s aplikovateľnými platnými právnymi predpismi vyhodnotil vzniknutý právny stav.

Žalobca má za to, že riadne podal predmetnú žalobu v dvojmesačnej lehote, ktorá v jeho prípade začala plynúť 13. apríla 2014, pričom 13. júna 2014 preukázateľne faxovým podaním doručil žalobu krajskému súdu a toto podanie doplnil originálom žaloby podaním na poštovú prepravu v ten istý deň.

III.

Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. februára 2014, sp. zn. I. ODS-28/13:2468/2012, ktorým Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory rozhodol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších

predpisov v spojení s ustanovením § 34 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory tak, že napadnuté rozhodnutie (rozhodnutie II. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory z 30. apríla 2013, sp. zn. DS II.-2/13-2468/2012) ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. postup orgánov komory pred začatím disciplinárneho konania a postup disciplinárnej komisie komory po jeho začatí podrobnejšie upraví disciplinárny poriadok komory. Zároveň upraví aj podrobnosti disciplinárneho konania, možnosti zrušenia právoplatného rozhodnutia disciplinárneho senátu predsedníctvom komory (§ 70), ak bolo vydané v rozpore so zákonom alebo s predpisom komory.

Podľa § 57 ods. 7 zákona č. 586/2003 Z. z. ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu (Trestný poriadok).

Podľa § 58 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z. z. písomné vyhotovenie rozhodnutia o disciplinárnom previnení obsahuje výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Vo výroku rozhodnutia, ktorým je disciplinárne obvinený uznaný zodpovedným za disciplinárne previnenie, sa uvedie i výrok o povinnosti zaplatiť komore paušálne trovy konania do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia sa doručuje disciplinárne obvinenému a navrhovateľovi do vlastných rúk.

Podľa § 59 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. právoplatné rozhodnutie, ktorým bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, je preskúmateľné súdom na základe žaloby v správnom súdnictve.

Podľa § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 41 ods. 1 až ods. 3 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory schváleného konferenciou advokátov 15. júna 2013, uverejneného vo Věstníku Slovenskej advokátskej komory (ročník 2013, čiastka 33) písomnosti sa doručujú disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému a jeho zástupcovi na adresu ich sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou do vlastných rúk s úložnou lehotou 10 dní. Písomnosti sa považujú za doručené dňom, keď ich disciplinárne obvinený alebo disciplinárne odsúdený a jeho zástupca prevzali alebo odmietli prevziať. Ak nie je možné písomnosť doručiť disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému a jeho zástupcovi na adresu jeho sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou, považuje sa písomnosť za doručeníu po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky komore, a to aj vtedy, ak sa advokát, ktorému bola písomnosť určená, o tom nedozvie.

Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu a spisu krajského súdu zistil, že k rozhodnutiu žalovaného je pripojená doručka, na ktorej je uvedený dátum uloženia zásielky 26. marca 2014 a dátum prijatia písomnosti žalobcom 13. apríla 2014. Žalobu proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na poštovú prepravu 13. júna 2014.

Ďalej odvolací súd zistil, že Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený konferenciou advokátov 15. júna 2013, uverejnený vo Věstníku Slovenskej advokátskej komory (ročník 2013, čiastka 33), účinný v čase rozhodovania žalovaného, obsahuje v ustanovení § 41 s názvom rubriky „Doručovanie“, osobitnú (a komplexnú) úpravu doručovania písomností disciplinárne obvinenému alebo disciplinárne odsúdenému a jeho zástupcovi v disciplinárnom konaní.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. postup disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory po začatí disciplinárneho konania podrobnejšie upravuje disciplinárny poriadok komory. Krajský súd mal preto pri posudzovaní okamihu doručenia rozhodnutia žalovaného disciplinárne obvinenému (žalobcovi) vychádzať z úpravy doručovania písomností podľa Disciplinárneho poriadku Slovenskej

advokátskej komory (§ 41), ktorý bol schválený konferenciou advokátov 15. júna 2013 a uverejnený vo Vestníku Slovenskej advokátskej komory (ročník 2013, čiastka 33).

Procesná teória rozumie nesprávnym právnym posúdením pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, aplikoval správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo interpretoval správne právnu normu, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Ak krajský súd určil okamih doručenia rozhodnutia žalovaného vo svetle právnej úpravy doučovania písomností podľa Správneho poriadku, najmä § 24 Správneho poriadku, aplikoval na zistený skutkový stav nesprávnu právnu normu (§ 24 Správneho poriadku) a vyvodil nesprávne právne závery vo vzťahu k okamihu doručenia rozhodnutia žalovaného žalobcovi.

Následne na podklade nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu krajský súd vyhodnotil podanú žalobu proti rozhodnutiu žalovaného v zmysle § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku za oneskorene podanú a podľa § 250d ods. 3 konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 1S/119/2014 zastavil, čím žalobcovi odňal právo konať pred súdom.

Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil, keď pri svojom rozhodovaní nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a zastavil konanie, čím účastníkovi konania odňal možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, s § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

Odvolací súd sa vzhľadom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu vecou samou nezaoberal. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu opätovne posúdiť včasnosť podania žaloby proti rozhodnutiu žalovaného v zmysle záverov odvolacieho súdu a vec riadne prejednať a rozhodnúť.

Odvolací súd na záver dodáva, že na základe preskúmania záhlavia prvopisu rozhodnutia krajského súdu (čl. 28) a výpisu zo Štatistického registra organizácií ku dňu vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu (16. apríla 2015) zistil, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí v súlade s § 157 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku presne neoznačil účastníkov konania, keď namiesto sídla žalovaného „Kolárska 4, Bratislava“ uviedol „Kolárska 4, 811 02 Bratislava, Špitálska 8“. Odvolací súd preto krajskému súdu ukladá povinnosť podľa § 222 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 164 Občianskeho súdneho poriadku vydať opravné uznesenie, ktorým opraví v záhlaví rozhodnutia krajského súdu vyššie uvedenú chybu v písaní a doručiť ho účastníkom konania.

V.

Trovy odvolacieho konania

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.